

Затверджено на засіданні Комітету
21 червня 2024 року

ГАБАЮ В.М.

Релігійна організація «Релігійна громада
Свято-Покровського храму с. Адамівка
Хмельницького району Хмельницької
єпархії УПЦ (ПЦУ)»
вулиця Лесі Українки, будинок 28,
село Адамівка, Хмельницький район,
Хмельницька область, 32511,
adamivka.relggrom@gmail.com

Шановний Василю Михайловичу!

Комітет Верховної Ради України з питань гуманітарної та інформаційної політики на своєму засіданні 21 червня 2024 року (Протокол № 148) розглянув звернення Релігійної організації «Релігійна громада Свято-Покровського храму с. Адамівка Хмельницького району Хмельницької єпархії УПЦ (ПЦУ)» щодо застосування окремих положень Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» та ухвалив відповідне рішення стосовно надання наступного роз'яснення.

Відповідно до статті 8 Закону України «Про свободу совісті та релігійні організації» (далі – Закон) релігійна громада є місцевою релігійною організацією віруючих громадян одного й того самого культу, віросповідання, напрямку, течії або толку, які добровільно об'єдналися з метою спільного задоволення релігійних потреб.

Крім релігійних громад, відповідно до статті 7 Закону, релігійними організаціями в Україні є також управління і центри, монастирі, релігійні братства, місіонерські товариства (місії), духовні навчальні заклади, а також об'єднання, що складаються з вищезазначених релігійних організацій. Релігійні об'єднання представляються своїми центрами (управліннями). На

інші організації, утворені за релігійною ознакою, дія цього Закону не поширюється.

Релігійні організації в Україні утворюються з метою задоволення релігійних потреб громадян сповідувати і поширювати віру і діють відповідно до своєї ієрархічної та інституційної структури, обирають, призначають і замінюють персонал згідно із своїми статутами (положеннями).

Згідно з частиною першою статті 12 Закону статут (положення) релігійної організації, який відповідно до цивільного законодавства визначає її правоздатність, підлягає реєстрації у порядку, встановленому статтею 14 цього Закону. **Частина третя статті 12 визначає, що статут (положення) релігійної організації повинен містити відомості, зокрема, про місце релігійної організації в організаційній структурі релігійного об'єднання.**

Відповідно до положень статті 8 Закону держава визнає право релігійної громади на її підлеглисть у канонічних та організаційних питаннях будь-яким діючим в Україні та за її межами релігійним центрам (управлінням) і вільну зміну цієї підлеглисть шляхом внесення відповідних змін до статуту (положення) релігійної громади.

Таким чином, з норм Закону випливає, що релігійна громада є релігійною організацією, яка повинна мати статут (положення), який реєструється в установленому Законом порядку і має містити інформацію, зокрема, про місце релігійної організації в організаційній структурі релігійного об'єднання.

Релігійна громада, в статуті (положенні) якої визначено підлеглисть будь-якому діючому в Україні чи за її межами релігійному центру (управлінню), в установленому Законом порядку може ухвалити рішення про зміну такої підлеглисть. **Водночас зазначене право релігійної громади, встановлене Законом, не означає, що вона може ухвалити рішення про вихід з підлеглисть, не прийнявши підлеглисть будь-якому іншому діючому в Україні чи за її межами релігійному центру (управлінню).**

Звертаємо Вашу увагу на те, що комітети Верховної Ради України наділені правом надавати роз'яснення щодо застосування положень законів України, які не мають статусу офіційного тлумачення.

З повагою
Голова Комітету

Микита ПОТУРАЄВ